Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►**B**

NEUVOSTON DIREKTIIVI,

annettu 21 päivänä tammikuuta 1980,

kätilön tutkintotodistusten, todistusten ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen vastavuoroisesta tunnustamisesta sekä toimenpiteistä sijoittautumisvapauden ja palvelujen tarjoamisen vapauden tehokkaan käyttämisen helpottamiseksi

(80/154/ETY)

(EYVL L 33, 11.2.1980, s. 1)

Muutettu:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►**M1**	Neuvoston direktiivi 80/1273/ETY, annettu 22 päivänä joulukuuta 1980	L 375	74	31.12.1980

Muutettu:

►**A1**	Espanjan ja Portugalin liittymisasiakirja	L 302	23	15.11.1985

▼B

NEUVOSTON DIREKTIIVI,

annettu 21 päivänä tammikuuta 1980,

kätilön tutkintotodistusten, todistusten ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen vastavuoroisesta tunnustamisesta sekä toimenpiteistä sijoittautumisvapauden ja palvelujen tarjoamisen vapauden tehokkaan käyttämisen helpottamiseksi

(80/154/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 49, 57 ja 66 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ([1])

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ([2])

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ([3]),

sekä katsoo, että

perustamissopimuksen mukaisesti kaikenlainen kansalaisuuteen perustuva syrjintä liikkeen perustamisen ja palvelujen tarjoamisen yhteydessä on kielletty siirtymäkauden päätyttyä; kyseistä kansalaisuuteen perustuvaa kohtelua koskevaa periaatetta sovelletaan erityisesti myönnettäessä lupa kätilön ammatin harjoittamiseen sekä ammatillisten järjestöjen tai toimielimien rekisteriin merkitsemiseen tai niiden jäsenyyteen,

kuitenkin näyttää suotavalta saattaa voimaan tiettyjä säännöksiä sijoittautumisvapauden ja palvelujen tarjoamisen vapauden tehokkaan käyttämisen helpottamiseksi kätilön toiminnassa,

perustamissopimuksen mukaisesti jäsenvaltiot eivät saa myöntää minkäänlaista tukea, joka saattaisi vääristää sijoittautumisen edellytyksiä,

perustamissopimuksen 57 artiklan 1 kohdassa määrätään, että annetaan direktiivit tutkintotodistusten, todistusten ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen vastavuoroisesta tunnustamisesta,

vaikuttaa suotavalta, että kätilöiden koulutusta koskevien vaatimusten yhteensovittamisesta säädettäisiin samanaikaisesti tutkintotodistusten vastavuoroisen tunnustamisen kanssa; tällaisesta yhteensovittamisesta säädetään direktiivissä 80/155/ETY ([4]),

jäsenvaltioiden lainsäädännön mukaan kätilöntoimeen ryhtymiseksi ja sen harjoittamiseksi asianomaiselta edellytetään kätilön tutkintotodistusta,

koska direktiivi tutkintotodistusten vastavuoroisesta tunnustamisesta ei välttämättä merkitse kyseisten tutkintotodistusten edellyttämän koulutuksen vastaavuutta, muodollisen koulutustodistuksen kyseessä ollessa tulee näiden pätevyystodistusten käyttö sallia vain sen jäsenvaltion kielellä, josta ulkomaan kansalainen on peräisin tai josta hän tulee,

helpottaakseen kansallisten viranomaisten toimintaa tämän direktiivin soveltamiseksi, jäsenvaltiot voivat määrätä, että tämän direktiivin koulutusvaatimukset täyttävän henkilön on muodollisten koulutodistusten lisäksi esitettävä sen maan toimivaltaisen viranomaisen, josta hän on peräisin tai josta hän tulee, antama todistus siitä, että kyseiset koulutustodistukset ovat sellaisia, joita tässä direktiivissä tarkoitetaan,

kun on kyse palvelujen tarjoamisesta, vaatimus ammatillisten järjestöjen tai toimielinten rekisteriin merkitsemisestä tai jäsenyydestä, joka liittyy toiminnan kiinteään ja pysyvään harjoittamiseen, muodos-

([1]) EYVL N:o C 18, 12.2.1970, s. 1
([2]) EYVL N:o C 101, 4.8.1970, s. 26
([3]) EYVL N:o C 146, 11.12.1970, s. 17
([4]) EYVL N:o L 33, 11.2.1980, s. 8

▼B

taisi epäilemättä toiminnan väliaikaisen harjoittamisen yhteydessä esteen henkilölle, joka aikoo tarjota palveluja; kyseinen vaatimus on tästä syystä poistettava; tällaisessa tapauksessa on kuitenkin taattava ammatillinen valvonta, joka on mainittujen ammatillisten järjestöjen tai toimielinten tehtävänä; tästä syystä olisi, jollei perustamissopimuksen 62 artiklasta muuta johdu, säädettävä, että asianomainen voidaan velvoittaa esittämään vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle palvelujen tarjoamista koskevat yksityiskohtaiset tiedot,

kun on kyse hyvän maineen ja nuhteettomuuden vaatimuksista, on erotettava toisistaan vaatimukset, jotka on täytettävä ennen kuin ryhdytään harjoittamaan ammattia, ja ne, jotka on täytettävä sitä harjoitettaessa, ja

palkatussa työssä toimivien kätilöiden suhteen työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta yhteisön alueella 15 päivänä lokakuuta 1968 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 1612/68 [1], ei sisällä erityisiä säännöksiä nuhteettomuudesta tai hyvästä maineesta, ammatillisesta valvonnasta eikä ammattinimikkeiden käytöstä; jäsenvaltiosta riippuen tällaisia säännöksiä sovelletaan tai voidaan soveltaa sekä palkatussa työssä oleviin että itsenäisinä ammatinharjoittajina toimiviin henkilöihin; kätilöiden toiminta kaikissa jäsenvaltioissa edellyttää kätilön tutkintotodistusta, todistusta tai muuta muodollista kelpoisuutta osoittavaa asiakirjaa; mainittua toimintaa harjoitetaan sekä palkattuna työntekijänä että itsenäisenä ammatinharjoittajana, tai samat henkilöt voivat uransa aikana harjoittaa ammattiaan molemmilla tavoilla; näiden ammattihenkilöiden vapaan liikkuvuuden edistämiseksi yhteisön alueella mahdollisimman paljon näyttää tarpeelliselta ulottaa tämän direktiivin soveltaminen koskemaan palkatussa työssä toimivia kätilöitä,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I LUKU

SOVELTAMISALA

1 artikla

1. Tätä direktiiviä sovelletaan kätilöntoimeen, sellaisena kuin jäsenvaltiot sen määrittelevät, rajoittamatta kuitenkaan direktiivin 80/155/ETY 4 artiklan soveltamista, ja jota harjoittavat henkilöt, joilla on jokin seuraavista ammattinimikkeistä:

Saksassa:

— ”Hebamme”

Belgiassa:

— ”accoucheuse/vroedvrouw”

”Tanskassa:”

— ”jordemoder”

Ranskassa:

— ”sage-femme”

Irlannissa:

— ”midwife”

Italiassa:

— ”osterica”

Luxemburgissa:

— ”sage-femme”

Alankomaissa:

— ”verloskundige”

[1] EYVL N:o L 257, 19.10.1968, s. 2

▼B

Yhdistyneessä kuningaskunnassa:

— ”midwife”

▼M1

Kreikassa:

— ”μαία”

▼A1

Espanjassa:

— ”matrona” tai ”assistente obstétrico”

Portugalissa:

— ”enfermeiro especialista em enfermagem de saúde materna e obstérica”

▼B

II LUKU

KÄTILÖN TUTKINTOTODISTUKSET, TODISTUKSET JA MUUT MUODOLLISTA PÄTEVYYTTÄ OSOITTAVAT ASIAKIRJAT

2 artikla

1. Jäsenvaltioiden on tunnustettava 3 artiklassa tarkoitetut tutkintotodistukset, todistukset ja muut muodollista kelpoisuutta osoittavat asiakirjat, jotka on myönnetty jäsenvaltioiden kansalaisille toisessa jäsenvaltiossa direktiivin 80/155/ETY 1 artiklan mukaisesti ja jotka ovat 3 ja 4 kohdassa mainitun koulutusohjelman vähimmäisvaatimusten mukaisia ja täyttävät ainakin yhden seuraavista edellytyksistä:

— vähintään kolme vuotta kestävä täysipäiväinen kätilökoulutus:
  — jonka pääsyvaatimuksena on tutkintotodistus, todistus tai muu muodollista pätevyyttä osoittava asiakirja, joka antaa oikeuden aloittaa opinnot yliopistossa tai korkeakoulussa, tai jollei näin ole, osoittaa, että hänellä on vastaavat tiedot, tai
  — johon liittyy ammatin harjoittaminen, josta myönnetään tämän direktiivin 4 artiklassa tarkoitettu todistus;
— vähintään kaksi vuotta kestävä tai 3 600 tuntia käsittävä täysipäiväinen kätilökoulutus, jonka edellytyksenä on direktiivin 77/452/ETY ([1]) 3 artiklassa mainittu yleissairaanhoidosta vastaavan sairaanhoitajan tutkintotodistus, todistus tai muu muodollista pätevyyttä osoittava asiakirja;
— vähintään 18 kuukautta kestävä tai 3 000 tuntia käsittävä täysipäiväinen kätilökoulutus, jonka edellytyksenä on direktiivin 77/452/ETY 3 artiklassa mainittu yleissairaanhoidosta vastaavan sairaanhoitajan tutkintotodistus, todistus tai muu muodollista pätevyyttä osoittava asiakirja ja jota seuraa kätilöntoimen harjoittaminen, josta annetaan tämän direktiivin 4 artiklassa tarkoitettu todistus.

2. Jäsenvaltioiden on pidettävä tunnustamiaan tutkintotodistuksia, todistuksia ja muita muodollista pätevyyttä osoittavia asiakirjoja alueellaan samanarvoisina kuin niitä, joita se itse myöntää, siltä osin kun on kyse kätilöntoimen aloittamisesta ja sen harjoittamisesta itsenäisenä ammatinharjoittajana.

3 artikla

Edellä 2 artiklassa tarkoitetut tutkintotodistukset, todistukset ja muut muodollista pätevyyttä osoittavat asiakirjat ovat seuraavat:

a) *Saksassa:*
  — ”Hebammenprüfungszeugnis”, jonka valtion nimittämä tutkintolautakunta antaa,
  — Saksan liittotasavallan toimivaltaisten viranomaisten antamat todistukset siitä, että 8 päivän toukokuuta 1945 jälkeen Saksan

([1]) EYVL N:o L 176, 15.7.1977, s. 1

▼B

demokraattisen tasavallan toimivaltaisten viranomaisten antamat tutkintotodistukset tunnustetaan vastaaviksi edellä ensimmäisessä luetelmakohdassa mainittujen tutkintotodistusten kanssa;

b) *Belgiassa:*

”diplôme d'accoucheuse/vroedvrouwdiploma”, jonka valtion perustamat tai hyväksymät koulut tai ”jury central” antaa;

c) Tanskassa:

”bevis for bestået jordemodereksamen”, jonka ”Danmarks Jordemoderskole” antaa;

d) Ranskassa:

”diplôme de sage-femme”, jonka valtio antaa;

e) *Irlannissa:*

”certificate in midwifery”, jonka ”An Bord Altranais” antaa:

f) *Italiassa:*

”diploma d'ostetrica”, jonka valtion hyväksymät koulut antavat;

g) *Luxemburgissa:*

”diplôme de sage-femme”, jonka terveysministeri antaa tutkintolautakunnan päätöksestä;

h) *Alankomaissa:*

”vroedvrouwdiploma”, jonka valtion nimittämä tutkintolautakunta antaa;

i) *Yhdistyneessä kuningaskunnassa:*

todistus merkitsemisestä ”Roll of Midwives” -luetteloon, jonka antaa Englannissa ja Walesissa ”Central Midwives Board for England and Wales”, Skotlannissa ”Central Midwives Board for Scotland” ja Pohjois-Irlannissa ”Northern Ireland Council for Nurses and Midwives”;

▼M1

j) *Kreikassa:*

— ”πτυχίο μαίας”, jonka todistaa oikeaksi sosiaaliministeriö

— ”πτυχίο Ανωτέρας Σχολής Στερλεχών Υγείας και Κονκννικής Προνοήας, Τμήματος Μαιών” jonka antaa ”KATEE”;

▼A1

k) *Espanjassa:*

tutkintotodistus ”asistencia obstérica”, jonka antaa Ministero de Education y Ciencia;

l) *Portugalissa:*

tutkintotodistus ”enfermeiro especialista em enfermagem de saúde materna e obstérica.”

▼B

4 artikla

Edellä 2 artiklassa tarkoitetun todistuksen antavat sen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset, josta ulkomaan kansalainen on peräisin tai josta hän tulee. Sen tulee osoittaa, että sen haltija on kätilön pätevyyden saatuaan harjoittanut tyydyttävästi kätilöntointa tätä tarkoitusta varten hyväksytyssä sairaalassa tai muussa terveydenhuollon laitoksessa seuraavan ajan:

— kaksi vuotta 2 artiklan 1 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan toisessa alaluetelmakohdassa tarkoitetussa tapauksessa,

— yhden vuoden 2 artiklan 1 kohdan kolmannessa luetelmakohdassa tarkoitetussa tapauksessa.

▼B

III LUKU

NYKYINEN TILANNE

5 artikla

1. Jäsenvaltioiden on tunnustettava riittäväksi todisteeksi, jos jäsenvaltioiden kansalaisten tutkintotodistukset, todistukset ja muut muodollista pätevyyttä osoittavat asiakirjat eivät täytä kaikkia direktiivin 80/155/ETY 1 artiklassa säädettyjä koulutuksen vähimmäisvaatimuksia, sellaiset kyseisissä jäsenvaltioissa ennen tämän direktiivin tiedoksi antamista tai enintään kuusi vuotta sen tiedoksi antamisen jälkeen annetut kätilön tutkintotodistukset, todistukset ja muut muodollista pätevyyttä osoittavat asiakirjat, joiden liitteenä on todistus, joka osoittaa kyseisten kansalaisten hoitaneen kysymyksessä olevia tehtäviä tosiasiallisesti ja luvallisesti vähintään kolme vuotta todistuksen antamista edeltäneiden viiden vuoden aikana.

2. Jäsenvaltioiden tulee tunnustaa riittäväksi todisteeksi, jos jäsenvaltioiden kansalaisten tutkintotodistukset, todistukset ja muut muodollista pätevyyttä osoittavat asiakirjat täyttävät kaikki direktiivin 80/155/ETY 1 artiklassa säädetyt koulutuksen vähimmäisvaatimukset, mutta ne tulee tämän direktiivin 2 artiklan mukaan tunnustaa vain, jos niiden liitteenä on todistus 4 artiklassa tarkoitetusta ammatin harjoittamisesta, sellaiset kyseisissä jäsenvaltioissa ennen tämän direktiivin voimaantuloa annetut kätilön tutkintotodistukset, todistukset ja muut muodollista pätevyyttä osoittavat asiakirjat, joiden liitteenä on todistus, joka osoittaa kyseisten kansalaisten hoitaneen kysymyksessä olevia tehtäviä tosiasiallisesti ja luvallisesti vähintään kaksi vuotta todistuksen myöntämistä edeltäneiden viiden vuoden aikana.

IV LUKU

TUTKINTONIMIKKEEN KÄYTTÖ

6 artikla

1. Vastaanottavien jäsenvaltioiden on huolehdittava, että 2 ja 5 artiklan edellytykset täyttävillä jäsenvaltioiden kansalaisilla on oikeus käyttää säädettyä tutkintonimikettä, jos se ei ole sama kuin ammattinimike, tai tarvittaessa sen lyhennettä, joka on käytössä siinä jäsenvaltiossa, josta ovat he peräisin tai josta he tulevat, tämän valtion kielellä, edellä sanotun kuitenkaan rajoittamatta 15 artiklan soveltamista. Vastaanottavat jäsenvaltiot voivat vaatia, että nimikkeen jäljessä on mainittava sen antaneen laitoksen tai tutkintolautakunnan nimi ja sijaintipaikka.

2. Jos siinä jäsenvaltiossa, josta ulkomaan kansalainen on peräisin tai josta hän tulee, käytetty tutkintonimike saattaa vastaanottavassa jäsenvaltiossa aiheuttaa sekaannuksen nimikkeeseen, joka tässä valtiossa edellyttää asianomaiselta lisäkoulutusta, jota kyseinen henkilö ei ole suorittanut, vastaanottava jäsenvaltio voi vaatia häntä käyttämään siinä jäsenvaltiossa, josta henkilö on peräisin tai josta hän tulee, hankittua tutkintonimikettä sopivassa muodossa, jonka vastaanottava jäsenvaltio määrää.

V LUKU

SÄÄNNÖKSET SIJOITTAUTUMISVAPAUDEN JA PALVELUJEN TARJOAMISEN VAPAUDEN TEHOK KAAN KÄYTTÄMISEN HELPOTTAMISEKSI KÄTILÖIDEN TOIMINNASSA

A. **Erityissäännöksiä sijoittautumisoikeudesta**

7 artikla

1. Vastaanottavan jäsenvaltion, joka vaatii 1 artiklassa tarkoitettua toimintaa ensi kertaa aloittavilta kansalaisiltaan todistetta hyvästä maineesta tai nuhteettomuudesta, on muiden jäsenvaltioiden kansalaisilta hyväksyttävä tästä riittäväksi todisteeksi sellaiset todistukset, jotka

▼B

osoittavat, että vaatimukset hyvästä maineesta ja nuhteettomuudesta täyttyvät ja jotka on antanut sen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen, josta ulkomaan kansalainen on peräisin tai josta hän tulee.

2. Jos jäsenvaltio, josta ulkomaan kansalainen on peräisin tai josta hän tulee, ei vaadi tässä tarkoitettua toimintaa ensi kertaa aloittavilta henkilöiltä todistusta hyvästä maineesta tai nuhteettomuudesta, vastaanottava jäsenvaltio voi vaatia otteen sen jäsenvaltion rikosrekisteristä, josta ulkomaan kansalainen on peräisin tai josta hän tulee, tai jollei tällaista ole, vastaavan asiakirjan, jonka on antanut sen jäsenvaltion toimivaltainen oikeus- tai hallintoviranomainen, josta ulkomaan kansalainen on peräisin tai josta hän tulee.

3. Jos vastaanottavalla jäsenvaltiolla on yksityiskohtaisia tietoja vakavasta seikasta, joka on tapahtunut sen alueen ulkopuolella ennen kuin asianomainen kyseinen henkilö sijoittautui tähän valtioon ja joka todennäköisesti vaikuttaisi kyseisen toiminnan aloittamiseen sen alueella, se voi ilmoittaa asiasta jäsenvaltiolle, josta ulkomaan kansalainen on peräisin tai josta hän tulee.

Sen jäsenvaltion, josta ulkomaan kansalainen on peräisin tai josta hän tulee, on tarkistettava tietojen todenperäisyys, jos ne todennäköisesti vaikuttaisivat kyseisen toiminnan aloittamiseen tässä jäsenvaltiossa. Kyseisen valtion viranomaisten on päätettävä tarvittavien tutkimusten laadusta ja laajuudesta sekä ilmoitettava vastaanottavalle jäsenvaltiolle kaikista toimenpiteistä, joihin ne tämän johdosta ryhtyvät antamiensa todistusten tai asiakirjojen suhteen.

4. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että annettuja tietoja käsitellään luottamuksellisina.

8 artikla

1. Jos vastaanottavassa jäsenvaltiossa on voimassa lain, asetuksen tai hallinnollisen määräyksen säännöksiä hyvän maineen tai nuhteettomuuden vaatimuksista, mukaan lukien säännökset kurinpitotoimista vakavan ammatillisen väärinkäytöksen tai rikostuomion varalta, jotka liittyvät 1 artiklassa tarkoitetun toiminnan harjoittamiseen, sen jäsenvaltion, josta ulkomaan kansalainen on peräisin tai josta hän tulee, on toimitettava vastaanottavalle jäsenvaltiolle kaikki tarpeelliset tiedot ammatillisista tai hallinnollisista kurinpitotoimista, joihin asianomaisen suhteen on ryhdytty, tai rangaistuksista, joihin asianomainen on tuomittu ammattiaan harjoittaessaan siinä jäsenvaltiossa, josta hän on peräisin tai tullut.

2. Jos vastaanottavalla jäsenvaltiolla on yksityiskohtaisia tietoja vakavasta seikasta, joka on tapahtunut sen alueen ulkopuolella ennen kuin asianomainen henkilö sijoittautui tähän valtioon ja joka todennäköisesti vaikuttaisi tässä tarkoitetun toiminnan harjoittamiseen sen alueella, se voi ilmoittaa asiasta jäsenvaltiolle, josta ulkomaan kansalainen on peräisin tai josta hän tulee.

Sen jäsenvaltion, josta ulkomaan kansalainen on peräisin tai josta hän tulee, on tarkistettava tietojen todenperäisyys, jos ne todennäköisesti vaikuttaisivat kyseisen toiminnan aloittamiseen tässä jäsenvaltiossa. Kyseisen valtion viranomaisten on päätettävä tarvittavien tutkimusten laadusta ja laajuudesta sekä ilmoitettava vastaanottavalle jäsenvaltiolle kaikista toimenpiteistä, joihin ne tämän johdosta ryhtyvät 1 kohdan mukaisesti annettujen tietojen suhteen.

3. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että annettuja tietoja käsitellään salassa pidettävinä.

9 artikla

Jos vastaanottava jäsenvaltio vaatii omilta kansalaisiltaan, jotka ryhtyvät harjoittamaan 1 artiklassa tarkoitettua toimintaa tai harjoittavat sitä, todistusta fyysisestä ja henkisestä terveydestä, tuon valtion tulee hyväksyä siitä riittäväksi todisteeksi sellaisen asiakirjan esittäminen, joka vaaditaan siinä jäsenvaltiossa, josta ulkomaan kansalainen on peräisin tai josta hän tulee.

▼B

Jos jäsenvaltio, josta ulkomaan kansalainen on peräisin tai josta hän tulee, ei aseta tällaisia vaatimuksia niille, jotka ryhtyvät harjoittamaan tai harjoittavat kyseistä toimintaa, vastaanottavan jäsenvaltion tulee hyväksyä tällaiselta kansalaiselta kyseisen valtion toimivaltaisen viranomaisen antama todistus, joka vastaa vastaanottavassa jäsenvaltiossa annettuja todistuksia.

10 artikla

Edellä 7, 8 ja 9 artiklassa tarkoitetut asiakirjat eivät niitä esitettäessä saa olla kolmea kuukautta vanhempia.

11 artikla

1. Edellä 7, 8 ja 9 artiklan mukainen menettely, jossa käsitellään asianomaisen oikeutta ryhtyä harjoittamaan 1 artiklassa tarkoitettua toimintaa, on saatettava päätökseen mahdollisimman nopeasti ja viimeistään kolmen kuukauden kuluessa kaikkien asianomaista koskevien asiakirjojen esittämisestä; tämä ei koske viivytystä, joka johtuu menettelyn päätyttyä tehdystä muutoksenhausta.

2. Edellä 7 artiklan 3 kohdassa ja 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa pyyntö tutkia asia uudelleen siirtää 1 kohdassa tarkoitettua määräaikaa.

Jäsenvaltion, jonka puoleen asiassa käännytään, on annettava vastauksensa kolmen kuukauden kuluessa.

Vastauksen saatuaan tai määräajan päätyttyä vastaanottavan jäsenvaltion on jatkettava 1 kohdassa tarkoitettua menettelyä.

12 artikla

Jos vastaanottava jäsenvaltio vaatii omilta kansalaisiltaan, jotka ryhtyvät harjoittamaan 1 artiklassa tarkoitettua toimintaa tai harjoittavat sitä, valan vannomista tai juhlallisen vakuutuksen antamista, ja kyseisen valan tai vakuutuksen kaava ei sovellu muiden jäsenvaltioiden kansalaisten käytettäväksi, kyseisen jäsenvaltion on huolehdittava siitä, että asianomaiselle on tarjottavissa sopiva ja vastaava valan tai vakuutuksen kaava.

B. **Erityissäännöksiä palvelujen tarjoamisesta**

13 artikla

1. Jos jäsenvaltio vaatii omilta kansalaisiltaan, jotka ryhtyvät harjoittamaan tai harjoittavat 1 artiklassa tarkoitettua toimintaa, ammatillisen järjestön tai toimielimen antamaa toimilupaa, jäsenyyttä tai rekisteriin merkitsemistä, kyseisen jäsenvaltion on vapautettava palveluja tarjoavat muiden jäsenvaltioiden kansalaiset tästä vaatimuksesta.

Asianomaisen on tarjottava palveluja samoin oikeuksin ja velvollisuuksin kuin vastaanottavan jäsenvaltion kansalaisten; häneen on erityisesti sovellettava tässä jäsenvaltiossa voimassa olevia ammatillisia tai hallinnollisia menettelytapasääntöjä.

Jos vastaanottava jäsenvaltio ryhtyy toisessa alakohdassa tarkoitettuihin toimenpiteisiin tai saa tietoonsa seikkoja, jotka ovat näiden säännösten vastaisia, sen on ilmoitettava asiasta viipymättä sille jäsenvaltiolle, johon asianomainen henkilö on sijoittautunut.

2. Vastaanottava jäsenvaltio voi vaatia asianomaista antamaan toimivaltaisille viranomaisille ennakolta ilmoituksen palvelujen tarjoamisesta, jos siihen liittyy väliaikainen oleskelu kyseisen valtion alueella.

Kiireellisissä tapauksissa tämä ilmoitus voidaan antaa mahdollisimman pian palvelujen tarjoamisen jälkeen.

3. Vastaanottava jäsenvaltio voi vaatia 1 ja 2 kohdan mukaisesti asianomaiselta asiakirjat, jotka sisältävät seuraavat tiedot:

— ilmoituksen, jota tarkoitetaan 2 kohdassa;

▼B

— todistuksen siitä, että asianomainen harjoittaa laillisesti tässä tarkoitettua toimintaa siinä jäsenvaltiossa, johon hän on sijoittautunut; sekä

— todistuksen siitä, että asianomaisella on jokin tai jotkut niistä tutkintotodistuksista, todistuksista tai muista muodollista kelpoisuutta osoittavista asiakirjoista, jotka tarvitaan kyseisten palvelujen tarjoamiseen ja joita tarkoitetaan tässä direktiivissä.

4. Edellä 3 kohdassa tarkoitetut asiakirjat eivät niitä esitettäessä saa olla kahtatoista kuukautta vanhempia.

5. Jos jäsenvaltio kokonaan tai osittain kieltää väliaikaisesti tai pysyvästi kansalaiseltaan tai toisen jäsenvaltion kansalaiselta, joka on sijoittautunut sen alueelle, 1 artiklassa tarkoitetun toiminnan harjoittamisen, sen on tarvittaessa huolehdittava siitä, että 3 kohdan toisessa luetelmakohdassa tarkoitettu todistus peruutetaan väliaikaisesti tai pysyvästi.

14 artikla

Jos vakuutuslaitosten välillä tehtävän sosiaaliturvajärjestelmien perusteella vakuutetuille henkilöille annettuja palveluja koskevan tiliselvityksen vuoksi vastaanottava jäsenvaltio vaatii julkisen sosiaaliturvalaitoksen rekisteriin merkitsemistä, tämän jäsenvaltion tulee vapauttaa toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneet jäsenvaltioiden kansalaiset tästä vaatimuksesta, jos palvelujen tarjoamiseen liittyy asianomaisen henkilön matkustamista.

Asianomaisen henkilön tulee kuitenkin tehdä tälle laitokselle ilmoitus tarjotuista palveluista etukäteen tai kiireellisissä tapauksissa niiden tarjoamisen jälkeen.

C. **Säännökset, jotka koskevat sekä sijoittautumisvapautta että palvelujen tarjoamisen vapautta**

15 artikla

Jos 1 artiklassa tarkoitettuun toimintaan liittyvän ammattinimikkeen käyttö on vastaanottavassa jäsenvaltiossa säännelty, toisten jäsenvaltioiden kansalaisten, jotka täyttävät 2 ja 5 artiklassa säädetyt edellytykset, tulee käyttää vastaanottavan jäsenvaltion ammattinimikettä, joka siinä valtiossa vastaa mainittuja kelpoisuusvaatimuksia, ja sen lyhennettä.

16 artikla

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että asianomaiset voivat saada tietoa vastaanottavan jäsenvaltion terveydenhuoltoa ja sosiaaliturvaa koskevasta lainsäädännöstä ja tarvittaessa siellä noudatettavasta ammattietiikasta.

Tätä varten jäsenvaltiot voivat perustaa tiedotuskeskuksia, joista asianomaiset voivat saada tarvitsemansa tiedot. Vastaanottavat jäsenvaltiot voivat edellyttää, että kun on kysymys sijoittautumisesta, edunsaajat ottavat yhteyttä näihin keskuksiin.

2. Jäsenvaltiot voivat perustaa 1 kohdassa tarkoitettuja keskuksia niiden toimivaltaisten viranomaisten tai toimielimien yhteyteen, jotka ne ovat nimenneet 20 artiklan 1 kohdassa asetetun määräajan kuluessa.

3. Jäsenvaltioiden on tarvittaessa huolehdittava, että asianomaiset sekä oman etunsa että potilaidensa edun vuoksi hankkivat sellaisen kielitaidon kuin heidän ammattinsa harjoittaminen vastaanottavassa jäsenvaltiossa edellyttää.

▼B

VI LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

17 artikla

Jos on perusteltua aihetta epäillä, vastaanottava jäsenvaltio voi vaatia toisen jäsenvaltion toimivaltaista viranomaista todistamaan oikeaksi toisessa jäsenvaltiossa annetut tutkintotodistukset, todistukset ja muut muodollista kelpoisuutta osoittavat asiakirjat, joita tarkoitetaan II ja III luvussa, sekä vahvistamaan sen, että asianomainen täyttää kaikki direktiivissä 80/155/ETY säädetyt koulutusvaatimukset.

18 artikla

Jäsenvaltioiden on 20 artiklan 1 kohdassa säädetyn määräajan kuluessa nimettävä ne viranomaiset ja toimielimet, jotka ovat toimivaltaisia antamaan ja ottamaan vastaan tutkintotodistuksia, todistuksia ja muita muodollista kelpoisuutta osoittavia asiakirjoja sekä tässä direktiivissä tarkoitettuja asiakirjoja ja tietoja, sekä ilmoitettava siitä muille jäsenvaltioille ja komissiolle viipymättä.

19 artikla

Tätä direktiiviä sovelletaan myös niihin jäsenvaltioiden kansalaisiin, jotka asetuksen (ETY) N:o 1612/68 mukaisesti harjoittavat tai ryhtyvät harjoittamaan 1 artiklassa tarkoitettua toimintaa palkattuina työntekijöinä.

20 artikla

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät toimenpiteet kolmen vuoden kuluessa sen tiedoksi antamisesta ja ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

21 artikla

Jos jäsenvaltiolla on huomattavia ongelmia tämän direktiivin soveltamisessa tietyillä aloilla, komissio tutkii nämä ongelmat yhdessä kyseisen valtion kanssa ja pyytää asiasta lausunnon terveydenhuollon johtavien virkamiesten komitealta, joka on asetettu päätöksellä 75/365/ETY ([1]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna päätöksellä 80/157/ETY ([2]).

Komissio tekee tarvittaessa neuvostolle asianmukaiset ehdotukset.

22 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

([1]) EYVL N:o L 167, 30.6.1975, s. 19
([2]) EYVL N:o L 33, 11.2.1980, s. 15